

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 20. Leto II.
V LJUBLJANI, 27. okt. 1904.

Izhaja

vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena

mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranjsko).
Naročnina in inserati pa: Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina XX. zvezka:

	Stran
Na grobeh	305
Prepevaj Gospodu vsa zemlja	306
Najzvestejša mati	307
Spomin na dom	309
Življenje sv. očeta Pija X.	309
Splošen pregled katoliških misijonov v Kini	311
Razgled po katoliškem svetu	312
Cerkveni razgled po domovini	314
Odpustki meseca novembra 1904.	320
V molitev se priporočajo	320

Na grobeh.

Vseh vernih dan! — Cvetličje krije grobe.
Glej, zunaj cvet, a znotraj dom trohnobe . . .
In tiho je v grobovih, vse molči;
ob ruši trdi veter le ječi.
Pod rušo pa tu v črni, tihí jami
počiva mati in se ne predrami;
tam ona ruša tvojo sestro krije,
srce očetovo tam spava, — več ne bije;
    In v grobu onem dete spi,
    na grobu lilija blesti.
Ti pa stojiš ob grobu in se jočeš?
Mar speče s solzami vzbuditi hočeš?
Pokličí jih, morda se kdo vzbudi!
— — — — Ne, — vse molči . . .

Da, vse molči; saj je telo zaspalo,
da sodnji dan k življenju bode vstalo,
a duh njegov ne spi,
    glej, on bedí,
morda pri Bogu že tam v slavi večni?
A mnogi, ki tu spé, še niso srečni.
Premnoge še, ki ljubiš jih goreče,
tam v vicah najdeš jih strašno trpeče.
O ne na grob, tje v vice se ozri,
poslušaj tam, kaj mati govori;
čuj iz globine glas očeta, brata,

zaprta dolgo že so jim nebeška vrata.
In dan na dan stegujejo roke
in v vročem ognju milo govore:
„Usmilite se nas vsaj vi, ki nas poznate,
kí solz obilo še za nas imate!“
Pa solza ognja nam ne pogasi,
to le premore Jezusova kri.
Ti jo imaš, moj sin, ti hčerka moja,
po nji zdihuje, joče mati tvoja.
Tam na oltarju Jezus se daruje
in src pobožnih prošnje vroče čuje;
med mašo angel božji prihiti,
v tolažbo nam prinese sveto kri.
Na druge sveta kri rosi,
a — zame, zame kapljice je ni! — —
O moli zame, saj sem tvoja mati!
Doklej mi bo rešitve še čakati? — —

Vseh mrtvih dan. — Glej, lučic sto gori
tam, kjer pod rušo tvoja mati spi.
In sto cvetic tam zemljo poljubuje,
Kjer oče, brat vstajenja pričakuje.
Telo je tu, — a duh že gori plava,
raduje se tam, kjer je večna slava
    Glej, sveta kri je duše orosila,
    molitev tvoja jih je vse rešila.

S. Elizabeta.

Prepevaj Gospodu vsa zemlja!

Izšla je torej, kakor smo zadnjič naznanili, prijazna lična knjižica z naslovom „Ljudska pesmarica“. Njen namen je ta, kakor smo ga zadnjič mi toplo priporočali, namreč da naj bi ljudstvo, to je ljudje vsevprek peli: v cerkvi, po družbah in društvih, v šoli in v domači hiši, na vrtu in polju. Zato pesmi tudi niso čveteroglasne kakor so umetne pesmi, ampak le eno-, dvo- nekatere tudi troglasne.

Knjižica ima na 200 straneh 81 pesmi kratke mašne molitve in troje litanij. Pesmi (napeve) je zbral in priredil č. g. Frančišek Salezij Spindler, duhovnik lavantinske škofije, presojali so jih pa tudi glasbeni strokovnjaki gg. Foerster, P. Hugolin Sattner in Fr. Ferjančič. Besede pesmim pa je popravil in priredil č. g. dr. Gregorij Pečjak, profesor veronauka na II. gimnaziji v Ljubljani.

Cena ljudski pesmarici je zelo nizka, kljub bogati vsebini, ličnemu tisku in krasni vezavi. Mehko vezana stane 60 vin., lično v platno vezana z rdečo obrezo 1 K, v šagrinstem platnu z zlato obrezo 1 K 40 vin. Po pošti 10 vin. več. — Da bi se je več in hitreje razpečalo, je pa za one (n. pr. šole, družbe), ki vzamejo skupaj najmanj 10 izvodov in jih naprej plačajo zelo znižano, in sicer: mehko vezana 48 vin., v platno vezana 80 vin., z zlato obrezo 1 K 12 vinarjev. Dobiva se v prodajalni katoliškega tiskovnega društva (Ničmanova prodajalna) v Ljubljani, Kopitarjeve ulice. Če bo kaj čistega dobička od razprodaje, se bo obrnil v prid družbi sv. Cirila in Metoda. — Najbolj se priporoča kupiti vezano, z rdečo obrezo (po 1 K); nevezana pesmarica ni priročna.

To je torej Ljudska pesmarica. Naj dodamo temu naznavilu še par misli.

Tako pesmarico bi bila morala izdati družba sv. Mohorja, ki je prav poklicana izdati to, kar je koristno ljudstvu, širokim masam. Rekli smo že enkrat nekje: Kar hočemo med ljudstvo spraviti, to izdajmo po Mohorjevi družbi! Na ta način bi bila knjiga naenkrat v 80.000 rokah. A naša slavna družba tudi ne zadene vselej pravega. Namestu tega je izdala „Cecilijo“, ki je sicer sama na sebi izvrstna, a za devetdeset izmed sto Mohorjanov

je bila brez vsakega pomena. Kmečki ljudje niso vedeli kaj početi z njo; valjala se je po hišah, kakor še tudi katera druga družbena knjiga, ki ni bila pisana splošno za ljudstvo. — No, ker je pa že enkrat takó, potem pa čast gospodom, ki so spoznali potrebo ljudske pesmarice in tej potrebi tudi ustregli! Knjižico pa kupite tako, saj ena krona tudi ni taka reč!

Pa ne samo kupite, ampak tudi rabite jo! Pojte in prepevajte pridno iz nje! Ljudsko petje se mora odslej bolj gojiti, širiti, razlegati! Povsod naj odmeva pobožna pesem! To bo vnelo pobožne občutke, vzbujalo pobožno mišljenje, sploh podžigalo pobožnost našega ljudstva. — Petje tudi razveseljuje človekovo srce. In vesela mora biti naša pobožnost! Posvetnjaki trdé, da je pobožnost dolgočasna, črna. Mi temu ugovarjamo. Mi s veseljem služimo Bogu. In ker smo veseli, zato prepevamo! Prepevamo, da se razlega, da doni, da grmi po cerkvi; prepevamo, da odmeva v hrib in čez plan! Petje bolj vleče kot molitev; pobožne pesem bo privabila v cerkev k pobožnostim še take, ki jim molitev ne diši. Najlepše, najveličastnejše je takrat, kadar kar grmi po cerkvi; vse je prevzeto od svetega petja in od pobožnih občutkov, katere sveta pesem vzbuja.

Ljudstvo poje v cerkvi predvsem pri privatnih, zasebnih pobožnih opravilih. Med sv. mašo, ki spada k očitni božji službi, pojejo izbrani pevci na koru. Pete litanije so pa že nekako bolj domača (neliturgična) pobožnost; pri njih ima že besedo vse ljudstvo, cela cerkev. Zasebne pobožnosti so dalje shodi Marijinih družb in ure čiščenja; te ne spadajo k očitni službi božji. In za te je prav posebno namenjena Ljudska pesmarica. In pri teh naj se tudi pridno rabi! Pri vsakem shodu in pri vsaki uri mora biti petje, to se razume!

Pri vsakem družbenem shodu naj se pojeta vsaj dve, še bolje pa tri pesmi: pred govorom (po govoru) in koncu shoda. Poje naj cel zbor, ne samo nekateri izvoljeni pevci. — Ravno tako pri molitveni uri najmanj dve, še bolje pa

tri pesmi: ob začetku in na koncu, pa še sredi ure eno. Če je pa treba, se pa lahko še katera navrže. S tem pride v molitev več spremembe, več živahnosti, in ura postane bolj kratkočasna in bolj vabljiva.

Če pa tudi pri očitni službi božji, kakršna je sv. maša, pri nas zasedaj ni navada, kakor drugod, da bi cela cerkev pela, ampak pojó le na koru naj bi vendar vsaj časih, vsaj pri pesmih, ki se za večkrat ponavljajo, peó vse ljudstvo. Zato so v Ljudski pesmarici tudi nekatere pesmi, ki se pojejo pri očitni službi božji, zlasti pri blagoslovu, in sicer slovenske in latinske. In pri latinskih je slovenska prestava, tako da pevci vedo vsaj po pomenu, kaj izgovarjajo, ko pojejo latinsko. Naj se tedaj tudi to jame vpeljavati, da bodo ljudje skupno peli vsaj pri blagoslovu in še pri kaki drugi priliki, najprej slovensko, potem tudi kaj lahkega latinskega (Tantum ergo... Laudate Dominum... Odpeve po Te Deum laudamus itd.).

„Ljudska pesmarica“ se pa lahko rabi tudi izven cerkve. Kako lepo je, če se ob nedeljah popoldne zberó dekleta (in še lepše, če se fantje, kar se pa, žal, redkokdaj zgodi) na vrtu in pojo, da se razlega pobožna pesem po vasi. Kako ganljivo, če se sliši sveta pesem na polju, v gozdu, zvečer gredé z dela domu...

Predvsem naj se „Ljudska pesmarica“ rabi v šoli, da se otroci priučé, da bodo odrasli znali pevati lepe cerkvene pesmi.

Naj tedaj „Ljudska pesmarica“ vname pri nas to, kar se je doslej le preveč zanemarjalo, naj vname novo veselje in gorečnost do pobožnega petja! Naj doni iz vseh grl slava božja v svetih pesmih! Želimo, da naše slovensko ljudstvo poje in v svetih spevih slavi Boga, kakor pravi neka Cegnarjeva pesem:

Kako poje, poje in prepeva,
Da se gora trese, da nebeški strop odmeva!

(Dalje.)

Najzvestejša mati.

V mali podstrešni sobici mesta Pariza je ležala smrt nobolna skoraj šestdesetletna ženica. Slabo pohoštvo in mala hišna oprava, kakor tudi priprosta postelja in revna odeja je pričalo o njenem uboštvi. Poleg postelje je stal mlad deček, sin bolnice, tresel se je žalosti in mraza.

Stanovalca te ubožne sobice sta svojčas videla lepše dni. Oče male družinice je bil visok uradnik. A prišli so hudi časi prekucije in izgubil je službo. V prej srečno družino se je naselila skrb in žalost. To je na rahlo očetovo zdravje vplivalo tako, da je zbolel in umrl. Svoji vdovi ni zapustil ničesar družega. kakor dobro,

častno in neomadeževano ime. A nekaj je imela uboga vdova, česar čestokrat nimajo v razkošju in obilici živeče bogatinke: imela je živo vero in bila je istinito pobožna in udana v božjo voljo. Jeli čuda, da je tudi svojega edinega sina vzgojila v tem duhu?

In danes je bila bolnica slabejša, nego li navadno. Dolgo ni izpregovorila besede. Svoje medle oči je od časa do časa zaupljivo upirala na sliko Marijino, ki je visela na steni, njej nasproti. Čimdalje mirnejše ji je postajalo lice.

S tihim, zelo tihimi glasom je nagovorila svojega sina: „Alfonz, zgodi se božja volja! Vem, da bom kmalu umrla.“ „Ne zapuščam ti

drugega, kakor svoj blagoslov, in priporočim te prečisti Devici, kateri sem te vedno priporočala. Mati božja Marija bodi odslej tvoja prava mati.

Naglas je zaihtel ubožec, saj je dobro vedel, kaj bo izgubil, ko izgubi svoje edino in najslajše bitje na svetu: mater svojo. Z zadnimi močmi je segla umirajoča mati podzglavje in potegnila molek ter ga dala dečku s sledečimi besedami: „Alfonz, dokler se ne vidi va v nebesih, obljubi mi, sin moj, da boš vsak dan izmolil na čast najmogočnejši in najboljši materi rožnivenec in se pri tem spomnil svoje ranjke matere. Obljubi to svoji umirajoči materi, Alfonz.“

„Da, ljuba mamica, prisegam, da bom storil, kar si mi naročila“ je rekel in poljubil molek.

„Ljubi moj otrok“, je rekla umirajoča mati s pojemajočim glasom, „naj te blagoslovi tvoja božja Mati! Zdrav ostani, dok se zopet ne vidi nad zvezdami.“

To so bile zadnje besede pobožne matere. Čez nekaj minut je umrla in upajmo, da je njena pobožna duša šla k ljubljeni božji Materi, prečisti devici, v nebesa.

Njen sin je šel k vojakom, kjer je postal častnik. Ni bil še 24 let star, in prsi hrabrega in pogumnega častnika je kinčal križ častne legije. V krvavem boju pri Islyju si je pridobil s svoje hrabrostjo to visoko odlikovanje. Slavljeni častnik je šel tudi v krimsko vojsko in v bitki pri Almiju so vsi tovariši občudovali njegovo hrabrost. Kaj čuda, da je vedno življenje v vojaških taborih in slabi zgledi tovarišev zadušilo v njegovem srcu prvotne pobožnost. A dasi ni bil več pobožen, izpolnjeval je pa vedno ono obljubo, katero je dal ob smrtni postelji svoji materi. Molek je nosil vedno pri sebi in vsak dan je molil tudi rožni venec.

Na predvečer bitke pri Inkermanu je bilo. Smrtno truden od naporov in težav vojaške službe je vstopil Alfonz v svoj šotor. Vrgel se je na svojo posteljo zavil v plašč in je hitro zaspal. Kar ga prebudi šum udarca konjske podkve. Alfonz je vstal in si drgnil zaspani očesi ter govoril sam seboj: „Saj ni nič, pametnejše bi bil storil, če bi bil spal naprej.“ In zopet se je vlegel; a ko je popravil suknjo,

je zarožljaj molek v žepu. „O, rožnega venca še nisem molil danes“, je rekel, „a istinito sem danes preutrujen in prezaspal, da bi ga izmolil — toda vojak sem in kot takega me veže dolžnost, da držim dano besedo in zato naprej!“ Urno je skočil s postelje, se usedel na mal kovečeg in molil rožni venec. Pri vsakem odstavku je nekoliko prenehal. Po glavi so se mu podile nenavadne misli: Kako to, trudnosti, ki sem jo še čutil pred kratkim, ne čutim več. Ali nimam jasnega razuma? Jeli ima mali molek v sebi tako moč? Svoj čas sem veroval to in moja mamica je vedno verovala na čudapolno moč rožnega venca. O ljuba, preblaga pokojna moja mamica! Kako neomajano je zaupala v molitev. Kako goreče je molila k Mariji, kadar je hotela doseči kako milost pri Bogu! Kaj je pač boljše: njena neomejena vera ali moji dvomi, njen mir v smrti ali moja raztresenost? A to so zračni gradovi, prerեսna so ta vprašanja v času, ki je namenjen počitku. Torej urno naprej! In na novo je premikal jagode na molku, a ni se mogel iznebiti misli, kaj je boljši: raztresenost ali vera. In nazadnje je govoril glasno: „Kaj je bolj pametno, klečati in moliti pred Bogom, kakor sem delal v mladosti z največjim otročjim veseljem po zgledu svojih preljubih starišev in misliti na veselje v nebeškem kraljestvu, ali pa živeti tako, kakor živim sedaj? Ne mislim na Boga in se prav nič ne oziram nato, kar me čaka onkraj groba, A sedaj proč s temi neumnimi mislimi! Jutri se hočem zopet pečati z njimi!“

„In zakaj li ne danes, gospod stotnik“ zasliši glas, ki mu je globoko pretresel srce.

„Ste li vi, prečastiti oče“, vpraša začudeno Alfonz, „torej ste slišali moj samopogovor?“

„Da, gospod stotnik“, je odgovoril vojaški duhovnik in brez daljšega premisleka vstopil v Alfonzov šotor ter se usedel k njemu. „Ravnokar sem molil pri ranjencih. Božja previdnost je hotela, da sem bil v bližini vašega šotora, ko sem nehote slišal vaš razgovor o vašem dušnem stanju. Smatral sem za svoje dolžnost, da se negledé na človeške ozire oglasim pri vas.“

„Hvala lepa, preč. oče“, je rekel Alfonz, „ravnali ste modro in previdno“ ter podal duhovniku reko.

Pri tem je opazil duhovnik, da ima Alfonz

molek v roki. Začudeno je rekel: „Kaj vidim? Vi molite rožni venec, gospod stotnik? Vem, da spadate med naše najhrabrejše častnike, a da ste tudi pobožni, tega nisem še vedel do danes.“

„Gospod oče, razumem vašo začudenje. V zvezi s tem molkom je kratka zgodbica, katero vam, če želite, tudi povem.“

„Prosim, in bodite uverjeni, da vem ceniti vaše zaupanje.“

„Ravnokar je 23 let in ves ta čas ni bilo dné, da bi ne bil molil rožnega venca.“

„Je li mogoče!“ je vzkliknil duhovnik.

„Da, tako je“, potrdi Alfonz, „žal, da je bila to edina moja pobožnost, a še to sem izvrševal, ker sem to obljubil svoji umirajoči mamici.“

„Nič ne dé“, je odgovoril duhovnik, „Bog bo gotovo poplačal vašo otroško ljubezen.“

In častnik je duhovniku povedal nam že znano zgodbico. Čimbolj se je vtapljal v stare spomine svoje detinske dobe, tembolj se mu je tajalo srce. Beseda je dala besedo in končno se je Alfonz — izpovedal.

Noči je sledil za vojake vroč dan. Bili so bitko pri Inkermanu. Bučale so trombe, gro-meli topovi in pokale puške; smrt je imela veliko žetev. V potokih je tekla kri in mnogo hrabrih bojevnikov je obležalo mrtvih na bo-jišču. Tudi naš znanec Alfonz je bil med njimi. Našli so ga ležati z mečem v roki, a okrog držaja je imel ovit dedščino svoje pokojne ma-mice — rožni venec.

Spomin na dom.

Na dom budi
vse stvarstvo mi spomine,
rastline vse,
vsi hribje in doline.

Spomin na dom
prijetno me prešine,
ko slušam glas
zvonov iz stolpne line.

Srce želi
domov si iz tujine,
domov, domov, —
tja v rajske visočine!

Br. Gervanij.

Življenje sv. očeta Pija X.

Patrijarh v Benetkah.

L. 1894. tedaj je zamenjal škof Sarto škofovski sedež v Mantovi s patrijarhalnim sedežem v Benetkah. Visoka stopinja cerkvene časti njegove ponižnosti in priprostosti ni nič spremenila. Kakoršen je bil kot deček v domači vasi Riezu, kaplan v Tombolu, kot župnik v Salcanu, kanonik v Trevizu, škof v Mantovi, tak je ostal tudi kot kardinal in patrijarh beneški: ponižen, preprost, domač.

Kakor je zastavil v Mantovi vse svoje moči in poskusil vse, da bi versko življenje v škofiji povzdignil, tako tudi v Benetkah. Samo da škofija tukaj ni bila tako zanemarjena, ker

je imela vedno dobre pastirje in vlada ni toliko zavirala njih delovanja.

Dvakrat — l. 1897 in 1901. — je kot patrijarh beneški podal poročilo o svojem pastirovanju v Rim. Iz njih povzamemo tele podatke:

Obiskal je dvakrat vse župnije svoje škofije. In ko je to prvič dokončal, obhajal je tudi tukaj škofijsko sinodo kakor v Mantovi. Zakrament sv. birme je delil kolikorokrat je bilo treba; tudi po privatnih hišah in po bolnišnicah, kolikorokrat so bili v smrtni nevarnosti taki, ki ga še niso prejeli. Po slovesni sv. maši je v stolni cerkvi sv. Marka vselej pridigoval; to je storil tudi po drugih

cerkvah v Benetkah in po celi škofiji, kolkokrat se je prilika ponudila. Na birmanju je ne le po enkrat, ampak po večkrat na dan pridigal.

Leta 1896 je obhajal v Benetkah e v h a r i s t i č n i s h o d, kakoršnega smo imeli letos v Ljubljani. Benečani so se ga goreče udeleževali ter ob tej priliki lepo pokazali svojo vero in svojo pobožnost.

V semenišču je imel okolu 67 bogoslovcev; semeniška knjižnica v Benetkah šteje 30.000 knjig. Semenišče — pravi patrijarh — je punčica mojega očesa, imam ga za svojo lastno hišo in zato grem noter zelo pogosto in ne pričakovano, da nadzorujem pouk, disciplino in tudi — kuhinjo.

Mesto Benetke je razdeljeno na pet dekanij, in v vsaki teh dekanij so imeli duhovniki vsak mesec konference, pri katerih so obravnavali razna vprašanja iz dušnega pastirstva. Duhovniki so bili zavezani teh konferenc se udeleževati.

Rad je zahajal patrijarh v bolnišnice, da je delil zakramente, tolažil in blagoslavljal bolnike in skrbel za vse, kar jim je v zveličanje.

Zelo je podpiral katoliška društva in časnike. Spoznal je, kako hudo orožje zoper Cerkev so v rokah nasprotnikov časniki in društva. Kakor je ustanovil že kot župnik v Salcanu društvo v pomoč kmetom, tako je ostal vedno velik prijatelj kmečkega stanu in je kot škof in patrijarh podpiral in pospeševal snovanje takih društev ter vzpodbujal duhovnike, naj se zavzamejo za kmeta in de-

lavca. Ko se je ustanovilo delavsko društvo v Muranu, se je dal patrijarh prvi v društvo vpisati. Kako veliko društev je nastalo v zadnjem času v gornji Italiji, za časa njegovega vladanja, je razvidno iz dolge vrste društev, ki so poslali v Rim svoje čestitke k izvolitvi za papeža. Posebno veliko je bilo mladeniških in dekliških društev.

Ko je patrijarh polagoma velik del katoliških mož združil v katoliških društvih, je jel lahko tudi na to misliti, da bi se s temi možmi v Benetkah in tudi drugod podal v volivni boj pri občinskih volitvah in tako iztrgal liberalcem moč iz njih rok. Tako se je l. 1901. v Benetkah združila katoliška stranka z zmerno in so vrgli liberalce v občinskem svetu. To je bilo delo patrijarhovo. Tisti večer po volitvi so mu napravili podoknico v priznanje za njegov trud.

Ravno tako je na vso moč podpiral dobre krščanske časnike, bodisi politične ali leposlovne in cerkvene. Znano je že, kako se je izrazil nekdanj, ko je „Difesa“, glavni beneški katoliški list, prišel v veliko denarno zadrego: Rajši zastavim svojo pastirsko palico in svoj škrlat (znamenje kardinalske časti), kakor da bi list prenehal. — Pa tudi druge liste je velikokrat iz svojega denarno podpiral.

Iz tega delovanja patrijarha Sarta je razvidno, da je on delal ravno tako, samo še bolj goreče, kakor delamo pri nas, da je rabil ravno tiste, in še številnejše, pomočke v boju zoper sovražnike Cerkve in za povzdigo krščanskega življenja, kakor jih rabimo mi. Znamenje, da smo tudi mi — na pravem potu.

Splošen pregled katoliških misijonov v Kini.

Štev.	Misijonska družba	Misijonske pokrajine Vikarijati	Poganov		Vernih		Evropskih misijonov		Domaćih duhovnov		Lajkov in šol. bratov		Sester		Redovnic	Cerkev in kapelic	Duhovnih seminarist	Bogoslovcev	Deskih sem. in zavodov	Gojencev	Ljudskih šol	Učencev	Štrotišnic	Štrot	Bolnišnic	Tiskarn
			mil.		evrop.	kitajskih	evrop.	kitajskih	evrop.	kitajskih																
1	Jezuiti	Kiangnan — jvs. Čeli	57	168921	168	66	44	15	463	69	178	971	1400	2	87	9	956	1365	23776	54	9846	96	3			
2	Franciskani	{ S. Šensi, s. in j. Šensi, vs. } { Šantung in s. Šantung, j. } { Hunan, s., j. in vsh. Hupe }	80,3	124784	126	113	4	12	500	76	292	—	850	11	155	8	151	291	10357	35	2722	21	1			
3	Lazaristi	{ Severni in vshodni Čeli, } { Čekiang, severni, zahodni } { in južni Kiangsi }	56,5	128563	115	75	13	9	439	109	156	—	760	10	—	8	220	740	9458	15	4119	19	1			
4	Pariška mis. družba	{ Jünan, Kwangtung, Kwei- } { čen, Kwangsi, vsh., zah. in j. } { Sečuen, s. in j. Mandžurija } { in Tibet }	150	235973	313	121	5	—	788	23	32	1335	687	16	420	7	223	1141	19608	82	3421	261	1			
5	Dominikani	Fokijo, Amoi (Formosa)	24,5	42684	43	21	—	—	—	10	5	—	144	1	33	1	6	82	1282	5	424	—	—			
6	Avguštinci	Severni Hunan	10	215	8	2	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—			
7	Milanska mis. družba	Hongkong, južni in severni Honan	33	22200	39	17	15	—	148	44	57	—	182	2	34	7	210	106	2575	24	2001	4	—			
8	Rimska mis. družba	Južni Šensi	5	9180	13	3	—	—	—	8	—	—	51	—	—	2	45	72	—	1	—	—	—			
9	Seutveidska mis. družba	Kausu, vsh. srednja in ju- govshodna Mongolija in lii	25	30342	84	16	—	—	—	—	—	—	128	3	121	2	31	111	1700	19	2442	4	—			
10	Steylska mis. družba	Južni Šantung	10	15252	33	11	9	—	200	—	—	90	75	2	19	4	225	143	1961	5	583	—	1			
		39	454	762758	942	445	90	24	3709	339	720	2396	4348	47	869	47	2263	4054	65990	239	26835	395	7			
		Sama naša provinc. v Vshodni Hupe* ima:	16	20166	24	20	2	—	46	21	10	—	94	1	26	3	60	13	1906	4	500	2	—			

Dunaj. Krščanska prvostolnica avstrijska je kar najslovesneje praznovala šestdesetletnico rojstva svojega vrlega župana dr. Karola Lueger. Krščanski prebivalci dunajski so kar tekmovali, kako bi bolj dostojno počastili svojega Luegerja. Ves teden se vrše velike slovesnosti po posamnih okrajih dunajskih. V cerkvi je bila slovesna zahvalnica, katere so se udeležili vsi občinski svétniki in drugi odličnjaki. Podoknica je morala zaozdati, ker so socialni demokratje grozili, da bo prišlo do pretepa, in je radi tega vlada prepovedala bakljado in podoknico. Kako tudi sv. oče Pij X. spoštuje dr. Luegerja nam priča brzozjavni pozdrav, ki mu ga je poslal in se glasi tako: „Sveti oče podeli mnogoljubljenemu Luegerju svoj blagoslov ter mu obenem želi vse dobro in dolgo življenje!“ Bog živi dunajskega župana, neustrašenega krščanskega prvoboritelja še dolgo vrsto let!

Iz Rima. V cerkvi sv. Petra se delajo velikanske priprave v proslavo petdesetletnice razglašenja brezmadežnega spočetja Marijinega. — 11. decembra bodo slovesno proglasili za svetnika blaženega Gerarda Majello iz reda redemptoristov in blaženega Aleksandra Sauli iz reda barnabitov. Naslednje nedelje bo proglašanih več v duhu svetosti umrlih blaženimi. — Sloveči skladatelj Perosi je dovršil novo skladbo o Brezmadežni. — Avstrijski cesar je daroval večjo svoto za spomenik, katerega nameravajo postaviti sedanjemu sv. očetu Piju X. v njegovi rojstni vasi. — Mična dogodbica se pripoveduje o sv. očetu Načelnik parniške družbe na Gardskem jezeru Franc Laviosa je sklenil vzeti s seboj v Rim svojo desetletno hčerko Imo. Ta bistroumna deklica piše brez vednosti starišev sv. očetu pismo, v katerem mu izraža željo, ga videti in se mu pokloniti.

20. septembra pride Laviosa z njo v Rim. Tu dobi pismo sledeče vsebine: Msgr. Bisletti, komornik sv. očeta odgovorja dobremu otroku Imi, da je njeno pismo napravilo sv. očetu mnogo veselja. Sv. oče jo blagoslavlja in jo hoče sprejeti in še enkrat blagosloviti v Vatikanu. — Še isti dan je spremil Laviosa svojo hčerko v Vatikan, kjer ju je sprejel msgr. Bisletti in peljal k sv. očetu, ki se je pol ure najprijazneje razgovarjal z obema. Sv. oče je podaril dekletcu lično svetinjico v spomin in jej podelil obljubljeni apostolski blagoslov. — Tako izpolnjuje sv. oče dejanski rek sv. pisma: „Pustite male k meni.“ — Nedavno je zaslišal sv. oče msgr. Cagliero, apostolskega vikarja iz Patagonije. Ta mu je predstavil mladega, šestnajstletnega Cefirina Namunkuro, rojaka iz Patagonije. Ta mladenič je sin poglavarja nekega indijanskega rodu, govori laški in španski in je vstopil v bogoslovje v Rim, da postane mašnik.

Samostan Mehrerau, ki stoji na Predarelskem ob bodenskem jezeru je obhajal petdesetletnico svojega obstanka. Vršile so se tu velike slovesnosti. Navzoč je bil novi briksenški knezoškof dr. Jožef Altenweisel, škof iz Limburga, več opatov, med temi tudi mil. gospod opat Gerard iz Zatičine ter mnogo drugih svetnih dostojanstvenikov. Znano je, da so se iz samostana Mehrerana naselili oo. cistercijani v Zatičini na Dolenjskem.

Na Ogrskem se je vršil ob veliki udeležbi skoro vseh škofov in drugega katoliškega občinstva peti deželni katoliški shod. Upanje je, da bo zavladala končno med ogrskimi katoliki tako zaželjena edinost.

Dopis iz New-Yorka v Ameriki o evharističnem shodu duhovnikov. Zadnje dneve to je: 27., 28., 29. meseca septembra so se zbrali v

New-Yorku cerkveni knezje, nadškofje, škofje, monsignorji in duhovniki katoliške cerkve v Ameriki k tretjemu evharističnemu shodu duhovnikov. Sever in jug, vshod in zahod je odposlal v veličastno new-yorško katedralo svetega Patricij-a svoje zastopnike, ki so se klanjali Kralju vseh kraljev ter molili živega, pod podobo kruha resnično pričujočega Boga. Pobožnosti so se vršile v katedrali, da bi bili pa tudi oddaljeni verniki vsaj z duhom pričujoči, odredil je new yorški nadškof v vsaki cerkvi nadškofije slovesno tridnevno izpostavljenjem in počeščenjem presv. Rešnjega Telesa, s primernim nagovorom in blagoslovom. In iz tisočerih cerkva obširne nadškofije se je dvigala pred božji prestol goreča molitev združena z ono udeležencev shoda. Vse je pa navdajala le ena želja — in to je bil namen shodu — počastiti Jezusa skritega v zakramentu ljubezni z globoko udanostjo in razširiti med ljudmi nauk in ljubezen o tej vzvišeni skrivnosti. Vsak dan je bila slovesna pontifikalna maša s pridigo kakega slovitega govornika — škofa. Med tem ko so dvajseteri zvonovi stolnice new-yorške, ki je sezidana po načrtu one v Kolinu, samo v manjšini — prepevali evharistične himne in pa „Hvala bod' Gospod Bogu . . .“ pomikala se je procesija udeležencev iz nadškofijskega semenišča mimo nadškofijskega dvorca v katedralo (stolno cerkev). Za križem je korakalo kakih 60 krasno opravljenih oltarnih strežnikov, za njimi gojenci nadškofijskega kolegija s 150 semenišniki, nad 1000 duhovnikov z redovniki, 10 monsignorjev v vijoličastih talarjih, 12 škofov in 4 nadškofje v polnem ornatu. Množice vernega ljudstva, med njimi mnogo drugovercev, je polnilo zadnje kotičke obširnega doma. Posebnost ceremonij bila je muzika pri službi božji. Ob tej priliki

smo pogrešali običajnega, teatraličnega orkestra, tudi milodoneči soprani in zvonki alti new-yorških pevk so potihnili, vse to pa je nadomestoval močen moški zbor, broječ 75 pevcev, ki so tedaj prvič proizvajali po želji sv. očeta — priprosto a krasno gregorijansko petje. Po dokončanih cerkvenih obredih vršila se je seja in posvetovanje v veliki dvorani ndškofijskega kolegija glede uravnanja očitnega in zasebnega češčenja presv. Rešnjega Telesa. Odbor udeležencev je sklenil protestirati proti nesramnemu in brezsrčnemu ravnanju francoske vlade z redovniki; po en izvod resolucij se je odposlal vsakemu kardinalu in nadškofu francoske države. S kakim zanimanjem je sv. oče Pij X. pozdravil ta shod, spričuje najlepše to, da ni samo poslal svojega očetovskega blagoslova in podelil popolnega odpustka udeležencem, ampak tudi pooblastil apostolskega delegata Msgr. Falconio, da ga zastopa pri slavnosti, ki se je vršila z največjim pompom. Ta evharistični kongres je pa najlepša priča gorečnosti ameriškega duhovništva in pa napredka sv. katoliške cerkve v Združ. drž. ameriških, ki se je začela ravnokar razvijati. Zato molimo goreče, da bi milijoni naših razdruženih bratov — saj Amerikanci so jako resnicoljuben narod, — se kmalu podali v naročje matere sv. k t. cerkve ter okušali sladkosti ljubeznivega Jezusa v presv. zakramentu. Tako se bode izpolnila želja božjega Učenika, da bi bil „en hlev in en pastir.“ — Iskren pozdrav iz Amerike! —

Op. uredništva g. dopisniku: Zakaj bi se bali nam pisati? Nič bati! Vaš dopis nam je jako drag. Mi želimo gojiti zvezo z našimi rojaki v Ameriki in drugod po svetu. Zato nam je ljub vsak glas od njih. — Pozdrav iz domovine!

Duhovske zadeve v ljubljanski škofiji. Stalni pokoj je dovoljen g. Juriju Dernovšek, župniku v Žabnici, ki odide v Zalog pri Cerkljah, začasno je upokojen g. Josip Pirc, kaplan v Preddvoru. G. Anton Poljšak, kaplan v Naklem gre za ekspozita v Bevke pri Vrhniki. Umeščena sta bila pretečeni teden g. župnik Dobnikar na župnijo Smlednik in g. kapelan Dolinar na župnijo Janče. G. Alojzij Merhar je pretečeno sredo odpotoval za dve leti v Rim. G. Fr. Pavšič, kaplan v Dovjem, gre za kapelana v Naklo.

Presvitli gospod knezoškof so se povrnili te dni od birmovanja na Vipavskem.

Na Koroškem bosta posvečena za duhovnika dne 28. okt. g. Iv. Lučovnik, ki bo obhajal novo mašo v Šmarjeti, Rožna dolina, in gospod Fr. Sommeregger, ki bo opravil sv. mašo 6. novembra v Špitalu.

Duhovske izpremembe na Goriškem. G. Josip Abram, vikar v Trenti je imenovan za vikarja v Novakih pri Cerknem; č. g. Kodromatz Ivan, vikar na Ponikvah je imenovan za vikarja v Vedrijanu; č. g. Ferfolja Josip, kapelan v Štjajaku je imenovan za vikarja na Ponikvah; č. g. Leban Albin, kapelan pri Sv. Luciji je imenovan za drugega kapelana v Tolminu; č. g. Švara Franc, novomašnik je imenovan za kapelana pri Sv. Luciji; čč. gg. Sedej Miklavž in Tabaj Ivan, novomašnika sta imenovana za prefekta v malo semenišče; č. g. Ušaj Josip, kurat v Batah gre za kurata v Banjšice; č. gospod Vuga Ciril, kapelan v Kobaridu je imenovan za kurata v Batah; č. g. Zamar Ciril, novomašnik je imenovan za kapelana v Kobaridu; č. g. Mosettig Peter, kapelan v Flumičelu je imenovan za provizoričnega stolnega vikarja; č. g. Spagnul Benig., kapelan v Fari je imenovan za kapelana v Ločniku; č. g. Ma-

rolt Josip, novomašnik je imenovan za kapelana v Fari; č. g. Marangon Ivan, kapelan v Flumičelu je imenovan za vikarja v S. Martino di Terzo; čč. gg. Caneva Ivan in Baroncini Al., novomašnika sta imenovana za kapelana v Flumičelu; č. g. Roman Rom., bivši prefekt v malem semenišču gre na Dunaj na filozofično fakulteto.

Zaprisegel je presvitli cesar mariborškega knezoškofa prevzvišenega gospoda Mihaela Napotnika za tajnega svetnika.

Bivši olomuški nadškof Kohn je kupil grajsčino v Ehrenhausenu na Štajerskem in se je te dni ondi naselil.

Odlikovanje. Presvitli cesar je podelil profesorju na I. državni gimnaziji v Ljubljani veleč. g. msgr. Tomo Zupanu, povodom njegovega umirovljenja viteški križec Franc Josipovega reda. Uglednemu šolniku ter odličnemu prvomestniku „Družbe sv. Cirila in Metoda“ naše čestitke!

V I. leto bogoslovja v Ljubljani so sprejeti tile gg.: Bernik Valentin iz Bodulj pri Škofji Loki, Breitenberger Ignacij iz Idrije, Bukovič Anton iz Vipave, Čadež Viktor iz Škofje Loke, Dimnik Martin iz Jarš pri Ljubljani, Fatur Jakob iz Zagorja na Notr., Fröhlich Josip iz Podnarta, Golob Franc iz Dolnje Straže, Jaklitsch Janez od Stare cerkve pri Kočevju, Javornik Tomaž z Vrhnike, Kastelic Anton iz Žužemberka, Klemenčič Janez iz Kovorja, Klinar Tomaž s Plavškega rovtva (Jesenice), Kovač Ivan iz Postojne, Kragl Viktor iz Tržiča, Krauland Andrej iz Kukendorfa, Krische Franc iz Vinice, Lovšin Anton iz Hrovače pri Ribnici, Malnerič Martin iz Črnomlja, Miklavčič Ivan s Suše, Pečarič Franc iz Metlike, Podobnik Josip iz Zatičine, Primar Ivan iz Sp. Zadrove,

Samsa Ivan z Gore pri Sodražici, Švigelj Viktor iz Borovnice, Tomec Valentin iz Moravč, Trdan Franc iz Sušnja pri Ribnici, Vodopivec Janez iz Cerkljan pri Krškem, Vovk Alojzij iz Goč pri Vipavi, Zbontar Matej iz Kamne gorice.

V mariborsko bogoslovnico so bili sprejeti sledeči gospodje: I. letnik: Jernej Podpečan iz Galicije, Ivan Sketa iz Braslovč, Jos. Pečnak iz Žalca, Franc Božiček iz Buč, Ivan Sirec iz Nove Štife, Franc Rampre iz Stoperc, M. Gaberc iz Črešnovca, Ivan Bogovič iz Artič, Valentin Zupančič iz Ljubljane, Milogaj Zlobec iz Trsta, Jakob Košak iz Ljubljane, Anton Goričan od Sv. Tomaža pri Vel. nedelji, Jurij Cvetko iz Metlike, Anton Ptičar iz Prevorja, Peter Jurak iz Plavič (Hrvaško), Ivan A telšek iz Ljubna, Josip Toplak iz Št. Lovrenca, Franc Robar iz Sv. Jerneja pri Ločah, Jakob Benta iz Ljubljane. V II. letnik: Al. Grošelj iz Kamnika in Miha Grošelj iz Železnikov in v III. letnik: Niko Jamšek iz Moravč.

Pri sv. Petru v Ljubljani so imeli tridnevno kot obnovitev sv. misijona. Verniki so porabili to priložnost, da so opravili spoved za sv. leto. Tridnevno so vodili tukajšni oo. frančiškani.

Petindvajsetletnico svoje slovesne obljube je praznoval pred dvema tednoma č. g. o. Kajetan Popotnik, znani in priljubljeni prijor usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu. G. o. Kajetan deluje vedno čvrst in zdrav ves čas v kandijski bolnici kot prijor. Po njegovem prizadevanju se je bolnica zelo razširila in ukusno prenovila. Čestitamo g. jubilarantu in želimo, da bi še dolgo tako uspešno deloval na Dolenjskem v svojem poklicu za blagor bližnjega.

Šestdesetletnico svojega rojstva je praznoval ta mesec naš dični pesnik, duhovnik Simon Gregorčič ter obenem tudi štiridesetletnico književnega delovanja. Na mnoga leta!

V Brežicah na Štajerskem so praznovali v ondotnem frančiškanskem samostanu redko slovesnost. 23. okt. je praznoval č. o. Benedikt Gradišnik petdesetletnico mašništva. — Dne 11. novembra bode slavil č. g. Bernard Vovk, ovški rojak, bivši gimnazijski ravnatelj v Novem mestu in starosta frančiškanske pokrajine sv. Križa osemdesetletnico svojega rojstva.

Oba gg. sta kljub lepi in častitljivi starosti še vrlo dobro ohranjena. Naj ju Bog ohrani še mnogo let!

Umrl je v Kastvu č. g. župnik in dekan Mihovil Laginja. Naj počiva v miru!

Tatovi v cerkvi. Zopet so tatovi vlomili v cerkev in sicer sedaj v Proseku. Ojnesli so za kakih 100 K vrednosti, druge dragocenosti so bile varno shranjene.

Slovenci na Dunaju se vrlo dobro gibajo. Vsako nedeljo imajo službo božjo s slovensko pridigo. Letos pojo pri sv. maši slovenski katoliški visokošolci, orgljanje pa oskrbuje č. gospod Stanko Premerl. Ob prostem času se zbirajo v društvu „Straža“. Tu se zabavajo priprosti delavci s katoliškimi akademiki. Za to gibanje slovenskega ljudstva ima največjo zaslugo katoliško društvo „Danica“, ki je letos — kakor čujemo — pridobila dvajset novih članov. Le tako naprej!

V Zatičini so imele ondotne Marijine hčere duhovne vaje, katere je vodil č. g. Bernard Marenčič. Marijina dekleta so se teh vaj skoro polnoštevilno z veliko vnemo udeleževala, obenem pa so zadobile tudi svetoletne odpustke.

Jubilejno slavnost v čast Brezmadežni so obhajale Marijine hčere v Tržiču v nedeljo 23. t. m. Vrlo dobro so igrale igri: „Prvi čudeži v Lurdu“ in „Nebeška vratarica“.

Naznanilo ponočnim častivcem presvetega Rešnjega Telesa v Ljubljani. Ponoči med 3. in 4. novembrom bodo možje in mladeniči častili presveto Rešnje Telo v cerkvi sv. Jakoba. Molila se bo 20 ura: Vernim dušam v tolažbo. Darovala se pa bo ta nočna molitev v poseben namen: za blagor duš vseh umrlih častivcev, zato se posebno uljudno vabite, da se polnoštevilno udeležite nočnega češčenja v tem mesecu.

* * *

Iz Kozjega na Štajerskem. Mladeniški shod v Zagorju. Kakor je že gotovo znano vsem dragim bravcem Bogoljuba, se na Štajerskem prav pridno prirejajo mladeniški shodi. Tak shod se je vršil na praznik srca Marijinega, dne 28. avgusta v Zagorju. Prav pridno smo se mladeniči celega kozjanskega okraja pripravljali na shod. Ko je napočilo veselo jutro dne 28. avgusta, smo se jeli

mladeniči skupaj zbirati od vseh strani na kozjanskem trgu, da tako skupno pohite k Mariji zagorski. Nič ni nas motilo nekoliko oblačno nebo, spuščajoč nekaj mokrih kapljic na zemljo. Bila je odločena $\frac{1}{2}$ 8. ura zjutraj, da odkorakamo s procesijo iz kozjanske župne cerkve, in res, kmalu nato je bil poln trg mladeničev od vseh strani, ki so že veselo pričakovali čas odhoda. V zvoniku se je oglasilo lepo pritrkovanje zvonov, mladeniška zastava se je prikazala iz cerkve in za njo nad 200 mladeničev s preč. gg. Antonom Koroščem, učnim prefektom iz Maribora in domačim kaplanom dr. Ivan Jančič, ki so medpotoma peli lavretanske litanije, pevci odpevali in godba jim je pomagala s sviranjem. Tako smo z veselim srcem odkorakali iz prijaznega kozjanskega trga, kakor bi si bili vsi bratje med saboj, in ta dan smo bili res vsi enega očeta in matere Marije. Dospевši do Hrovatovega križa, se je procesija razpustila in je dobil skoraj vsak mladenič slovensko narodno trobojnico, da si jo je pritisnil na svoja slovenska, pa krščanska prsa in tako hrabro korakali v Lesično, kjer so nas pričakovali pilštanski in drugi mladeniči s čast. g. Markom Tomažičem. Medpotoma so nas iz pilštanskega starega grada pozdravljale mnogobrojne zastave v znak prisrčne ljubezni do nas slovenskih mladeničev. — Dospевši v Lesično, so nas iskreno pozdravili ondotni mladeniči in strelji možnarjev so se glasili daleč naokrog. Tamkaj preko ceste je stal slavolok z napisom: „Slovenskim mladeničem slovenski pozdrav.“ Dobili smo še vsak svoj šopek cvetlic od ondotnih vaščanov. Za vso to prekrasno prireditev slavoloka in za šopke izrekamo mi došli mladeniči vsem pilštanskim in lesiškim vaščanom presrčno zahvalo. Od Lesične smo zopet veselo korakali po Bobovcu proti Marijini cerkvi zagorski. Medpotoma je svirala godba, molil rožni venec in pele Marijine pesmi. Ko smo dospeli v lepo in krasno romarsko cerkev Marije zagorske, so nas že čakali mladeniči iz Planine, Prevorja in Dobja, ki so prikorakali s svojo Marijino zastavo in s svetinjicami na prsih. Stopili so na prižnico preč. gosp. Anton Korošec iz Maribora, ki so mladeniče prav iskreno pozdravili. Zatem so služili kozjanski gosp. kaplan dr. I. Jančič slovesno sveto mašo, pri kateri sta stregla domači g. župnik in planinski g. kaplan. Po sv. maši pa smo zopet skupno odkorakali v

prijazno vas Lesično na mladeniško zborovanje, o katerem pa so že poročali drugi politični listi. Lepo se je obnesel ta prvi mladeniški shod v kozjanskem okraju, ki nam nikoli ne izgine iz spomina. Vseh udeležencev je bilo 500—600. Prav lepo število ob začetku. To je bil dan res od Boga darovan, ko smo se mi mladeniči skupno poklonili Materi božji Zagorski.

Iz novomeške dekanije. (Shod dekl. Marijinih družb). Ob priliki vsakoletne zaobljubljene novomeške procesije na Trško goro (9. sept.) je novomeška Marijina družba povabila vse dekliske Marijine družbe iz dekanije k skupnemu shodu na „Goro“, da poslavi Marijin jubilej. Prijaznemu vabilu so se odzvale vse Marijine družbe v obilnem številu. Največ jih je prišlo iz Šmihela, potem iz Šempetra in Mirne peči itd. Nekatero družbo so prišle z zastavo. — Ganljivo je bilo videti prihod posameznih družb. Družbe so prihajale s svojimi dušnimi pastirji na čelu druga za drugo ter v sprevedu med ubranim zvonjenjem glasno molile ali pele. Cerkev je bila natlačeno polna. Sv. maš je bilo do 13, zadnja družbena sv. maša je bila slovesna. Daroval jo je preč. g. prošt dr. Elbert. Na koro so krasno pele novomeške pevke pod vodstvom pevovodje g. Hladnika. Navadni delavnik se je zdel kot velik praznik, tako ganljiv vtis je napravil na udeležence ta veličasten shod.

Slavnost blagoslovljenja dveh novih zastav na Mirni, Dolensko. Dan malega Šmarna je bil za tukajšnjo župnijo vesel, slavnosten dan. Vršilo se je blagoslovljenje dveh zastav, namreč one „Dekliške Marijine družbe“ in zastave „Katoliškega izobraževalnega društva na Mirni“. Pričela se je slavnost dopoldne ob pol 10 uri s slovesnim sprevedom iz župnišča v cerkev. Blagoslovil ju je vlč. g. dr. Ignacij Žitnik, deželni in državni poslanec, ki je v tehtnem cerkvenem govoru v nemal ljudstvo, posebno pa Marijine družabnice in društvenike izobraževalnega društva, naj sledijo zastavi Kristusovi, čegar podoba se blišči na križu vsake zastave, naj posnemajo zgled Marije prečiste Device in sv. Alojzija, katere podobe so na Marijini zastavi in drže naj se svete vere, katero sta učila naša pradeda slovanska apostola, sv. Ciril in Metod, kojih podoba se blišči na zastavi izobraževalnega društva: „Veri in omiki!“ Zapuste pa naj zastavo zapeljivcev tega sveta, brezvercev, liberalcev in socialnih de-

mokratov, temveč naj se oklenejo prave krščanske izobraženosti in omike, kot simbol je svetovna obla na društveni zastavi. Govoru je sledila slovesna sv. maša.

Kumica ali botrca zastave dekliške družbe je bila velecenjena gospodična Malvina Pevic, hči tukajšnje graščakinje v Žapužah, one „Kat. izobraževalnega društva“ pa gospa Josipina Kramar, posestnikova soproga z Mirne. Posebej je treba omeniti, da je podobno brezmadežnega Spočetja Marije Device na Marijini zastavi naslikala kumica sama, gdč. Malvina Pevic. Obe zastavi pa so prav lepo izdelale častite sestre frančiškanke v Ljubljani, križe in palice pa g. I. Kregar, pasar v Ljubljani, katerega za enaka dela prav toplo priporočamo. — K tej slavnosti je prihitelo odposlanstvo „Slov. kršč. soc. zveze“ iz Ljubljane z zastavo, Marijine družbe iz Št. Ruperta, Št. Janža in od sv. Križa pri Litiji ter mnogo pobožnega ljudstva. Popoludne je bil ob pol 3. uri na prostem pred cerkvijo govor, v katerem je č. g. L. Smolnikar, stolni vikar iz Ljubljane, ognjevit govoril o geslu, zapisanem na zastavi „Katoliškega izobraževalnega društva“: „Veri in omiki“. — Govoru je sledila ljudska veselica „na Fužini“, koja je preskrbelo izobraževalno društvo. Tje je pohitelo prav veliko ljudstva, kjer je med petjem domačih pevcev in udarjanjem društvenih tamburašev pod vodstvom g. visokošolca Kolenca v hladni senci košatih hrastov mirnske graščine hitro potekel popoldan. Posebno veliko smeha je izvabila šaljiva pošta, med tem, ko je prej g. dr. Žitnik v napitnici bodril društvenike k požrtvovalnemu delu za slovenski narod. — Tako je minil res lep, slavnosten in za mirnsko župnijo pomenljivi dan, ki naj ostane zapisan v zgodovini te lepe župnije in v spominu in srcih vseh udeležencev. Sedaj imate Mirnci dve zastavi, pod katerimi se zbirajte. Pod Marijino zastavo se zbirajte ve, dekleta, pod zastavo „Katol. izobraževalnega društva“ pa mladeniči in moške! Končno se izreče na tem mestu najtopleja zahvala vsem dobrotnikom in dobrotnicam obeh zastav, ki so z malimi ali večjimi svotami pripomogli k njihovi napravi. Posebej se more zahvaliti kat. izobraževalno društvo“ preblagorodni gospej Hočvarjevi, graščakinji v Krškem in posestnici tukajšnje graščine „Mirna“ za veliki dar 240 K. Marijina družba pa velecenjeni gospodični Mal-

vini Pevic za sliko „Brezmadežne“ in poleg tega za znaten denarni dar. Vsem skupaj kličeta obojni društvi: Bog povrni! — Radovednežem še povemo, da stane zastava Marijine družbe sama na sebi s trakovi vred 416 K 80 v., zastava izobraževalnega društva pa 358 K 40 v.

Cerklje na Gorenjskem. V naši dekliški Marijini družbi, katera obstoji poldrugo leto, se je začelo življenje ob prihodu novega gospoda župnika. Prej smo imele shode vsaka dva meseca, sedaj jih imamo vsak mesec. Štirikrat na leto imamo skupno sv. obhajilo. Udov šteje okoli 190; majhno število za tako veliko faro. Toda upanje je, da jih bo še veliko pristopilo. Pretekli mesec je smrt obiskala našo družbo. Pobrala je dve sosestri v enem tednu; prva je umrla Marija Hubad 21. avgusta. Zadelala jo je strela na polju. Tudi Marijinim hčeram kliče Jezus: Čujte, ker ne veste ne dneva ne ure! Druga je umrla Ana Kočar po dolgi mučni bolezni 26. avgusta, vsa vdana v voljo božjo. Obema je napravila družba prav slovesen pogreb. Na Veliki Šmaren je glavni praznik naše družbe; bilo je na novo sprejetih petnajst novih udov. Tudi češčenje svetega Rešnjega Telesa se trudijo razširiti. Precej po prihodu v faro so vpeljali pobožnost prve nedelje v čast Srcu Jezusovemu. Drugo nedeljo imajo moške in mladeniči svojo molitveno uro, tretjo nedeljo žene, četrto dekleta. Tako se bo počasi pri nas začelo, kar se drugod že dolgo nadaljuje. Bog nam ohrani gospoda župnika zdravega in zadovoljnega med nami, ki smo jim iz srca hvaležni in udani!

Iz Sevnice ob Savi. Pred nekaj tedni spremile so dekleta iz družbe Marijine, svojo sodružabnico Kristino Donav, staro 26 let k večnemu počitku. Pokojna Marijina hčerka skozi 6 mesecev ni stopila na noge, ali vendar je potrpežljivo prenašala svoje muke. V dnevih zdravja je rada pohitela v hišo božjo k ljubemu Jezusu. Zato je upati, da se sedaj veseli pri njem v nebesih. Pogreba se je udeležilo mnogo družabnic. K zadnjemu počitku so jo nesle njene tovaršice, oblečene v bela oblačila. Tudi zapelo se ji je pri cerkvi in na pokopališču.

Iz Ribnice na Štajerskem. Prvo veliko jubilejsko procesijo k M. B. milosti v Maribor je letos napravila 2. julija dekanija Vuzenica in Marenberg. Svečanosti se je udeležilo osem du-

hovnikov ter mnogo ljudstva. Slovesno pridigo je imel sloveči pridigar dr. Anton Medved.

Iz Horjula Dne 29. avgusta t. l. smo napravile Marijine družabnice zajedno s pograbsko (Polhov gradec) Marijino družbo romanje na Dobrovo k Materi božji. Ob 7. uri smo bile pri slovesni sv. maši, katero so darovali naš velečastiti g. župnik, Dobrovski kaplan, g. dr. Zore, so nam pojasnovali v navdušenem govoru, kaj moremo vse doseči s pripomočjo prečiste Device, kazali so nam pot, po kateri nam je hoditi, da ne zaidemo, in nas bodrili naj vstrajamo v službi Matere božje. Po sv. maši smo prejele skupno sveto obhajilo in se tako utrdile za bodoče skušnjave in boje. Vesele smo se vračale domu.

Iz Dragatuša. Komaj štiri mesece obstoji pri nas Marijina družba in že moramo poročati žalostno vest, da je po kratki boleznici dne 24. septembra umrla prednica deklinške družbe, Marjeta Lamut. Bila je pokojna Meta, lahko rečemo, ena najboljših Marijinih hčera. Znano je celi fari, koliko si je prizadevala za čast Marijino, vodila petje pri šmarnični pobožnosti maja meseca, skrbela za lepoto družbenega Marijinega altarja; saj so skoro vsi krasni venci in šopki na altarju delo njenih rok, in sploh s svojim lepim življenjem bila vsodbuden zgled vsem tovaršicam. Da je bila res pri vseh priljubljena in spoštovana, je pričal res krasni spreved, kakoršnega še ni videla dragatuška fara Vse domače družbenice in celo nekatere iz bližnje črnomaljske družbe so jo z gorečimi svečami spramile k zadnjemu počitku. V slovo so ji prav ganljivo zapele pred hišo in na pokopališču. Njo je kot vodnico družbe — tako smemo upati — Marija že vzela k sebi v nebesa, naj bi njeno lepo in spodbudno življenje posnemale vse družabnice, in pričakovati smejo, da se srečajo enkrat vse skup v pravi družbi Marijini v nebesih!

Iz Smladnika. Prosimo vsaj nekoliko prostora, da naznanimo našo žalost in dolžno zahvalo vsled odhoda našega dobrega župnika prečastitega g. Ivana Karlina. Z njih odhodom nas je zadela zelo bridka izguba. Bili so skrben prednik Marijine družbe. Da smo jih ljubili so pričale obilne solze pri slovesu. Ni namen tem vrstam, opisovati njih dobrot, ki so jih delili v teku 15 let; bilo bi preobširno. Bog jim obilo povrne v zasluženem pokoju! — Novemu go-

spodu župniku se zaupno izročimo, želeč jim obilo božjega blagoslova. — Marijina družba.

Sv. Jurij ob Taboru. Pomenljiv je bil za tukajšnjo Marijino družbo dan 26. septembra Dve družabnici — nevesti ste šli k različni poroki. Ena se je peljala k romarski cerkvi v Petrovče, a drugo, Marijo Žilnik, spremljale smo me v beli obleki in ovenčane na pokopališče. Rajna je bila goreča častilka Matere božje in presv. Srca Jezusovega. Trikrat je opravila pobožnost prvega petka za milost stanovitnosti in srečno zadnjo uro. Presveto Srce jo je uslišalo. Bila je previdena petkrat v teku dveh mesecev, in še zadnjo njeno prošnjo, da bi bili takrat, ko bo umirala, njen spovednik pri njej, uslišalo jo je presveto Srce. Zato je bil pretresljiv in spodbuden tudi govor g. duhovnega voditelja ob njenem grobu. Prvo nedeljo in petek meseca oktobra smo po naročilu g. duhovnega voditelja vse darovale za rajno spravno sv. obhajilo. V nedeljo po smrti smo pa vse skupno molile v cerkvi žalostni del sv. rožnega venca. — Ko so rajni mrtvaško svečo v roke podali, se je nasmejela. Zares, v Marijini družbi umreti je veselo!

Artiče. Kakor se sploh goreči verniki križem sveta vesele in radujejo Marijinega jubileja in sv. leta, ter si prizadevajo v tem času, kolikor največ mogoče, duhovnih zakladov za sv. nebesa nabrati, tako tudi mi Artičani ne dremujemo, kakor nespametne evangeljske deviče, katero so, zanašajoč se, da ženin še ne pride tako hitro, šle počivat, ter potem brez olja zaslužnih del bile, ko je bilo treba ženina sprejeti. Da smo Marijo vredno počastili in se ji poklonili, priredila se je 5. avgusta t. l. veličastna procesija k Materi božji na sv. Gorah. V trajen spomin na to milostipolno leto, se je nadalje s prostovoljnimi prispevki radodarnih župljanov župna cerkev prav okusno olepšala. Novo se je potlakala, stranska oltarja in prižnica pa prenovila. In ko je bilo delo spočetkom oktobra končano, so 16. t. m. vlč. g. dekan oltarje blagoslovili. Prav ganljiva in nam nepozabljiva je bila ta slovesnost. Pred cerkvijo, na zelenjem lepo okrašenih nosilih postavljeni in pritrjeni kipi: „Brezmadež, spočetja Marijinega“, „sv. Jožefa“ in „sv. Alojzija“ so se ob asistenci peterih duhovnikov in ob navzočnosti obilne množice blagoslovili. Potem je vzdignilo šest mladeničev iz Marijine družbe kipa sv. Alojzija

in sv. Jožefa, šest belo oblečenih družabnic pa Marijinega, ter so jih v procesiji nesli med pritrkavanjem zvonov in gromenjem možnarjev ter med molitvijo sv. rožnega venca v cerkev, kjer so se potem še blagoslovili oltarji. Čč. patri so se od sobote do ponedeljka trudili na prižnici in v spovednici, verniki pa obilno prihajali za sveto leto k sv. zakramentom. Dal Bog, da bi ostali v dobrem vsi stanovitni, ter enkrat v svetih nebesih pri Mariji obhajali večni jubilej.

Iz Šmihela pri Novem mestu. Nobene stvari se posvetni ljudje ne boje tako, kot — bele žene. Smrt pretрга vse vezi, ki vežejo človeka na minljivo veselje sveta, zato se je posvetnjaki bojé. Ne boji pa se smrti prava Marijina hči — Pred kratkim (9. t. m.) smo spremili k večnemu počitku Marijino hčer, Alojzijo Knafelj, s Škrijančega. Rajna Alojzija je bila goreča častivka presv. Srca J. in M. B. rožnovenske. Več let je nosila pri rožnovenskih procesijah podobo M. B. — Zato pa se je tudi lepo poslovala od sveta. Previdena je bila za zadnje uro ravno na praznik rožnovenske M. B. Umrla je potem na prvi petek, ki je posvečen presv. Srcu Jezusovemu in v starosti sv. Alojzija, svojega patrona. Upati smemo zato, da je bila njena smrt draga in ljuba v božjih očeh. Pogreb je bil lep. Dasi je bilo vreme skrajno neugodno, vendar se je spreveda udeležila velika množica ljudi in oddelek mestne godbe. Pred hišo in na grobu so ji ganljivo zapele v slovo dekleta iz Marijine družbe. Naj v miru počiva!

Iz Kostanjevice na Krasu. Poročali smo že, da imamo pri nas ustanovljeno bratovščino sv. rožnega venca. Raditega smo letos rožnovenski praznik obhajali zelo slovesno. V soboto popoldne in v nedeljo zjutraj je bila skupna spoved; spovedovali so štirje gg. spovedniki, in imeli so dela dovolj; v nedeljo je namreč prejelo blizu 300 ljudi sv. obhajilo; kaj takega ni bilo pri nas še nikdar. V nedeljo ob 10. uri potem je bila pridiga in slovesna sv. maša z asistenco; to opravilo je izvršil velečast. g. p. Otokar Cejan, kapucin iz Gorice; prisrčna mu bodi hvala za njegov trud v spovednici in za prekrasni cerkveni govor. Popoldne smo imeli rožnovensko procesijo, ki se je izvršila v najlepšem redu, dasi je bilo silno veliko ljudstva skupaj. — Naša cerkev je dobila sedaj nov kras, namreč prav lepo podobo svete

družine; podobo nam je oskrbela g. Hofbauer v Ljubljani.

Iz Gorice. Slovesnost blagoslovljenja presv. Srca Jezusovega. V „Malem Domu“ v Gorici se je obhajala 8. okt. lepa slavnost. Blagoslovili so novo šolsko poslopje in obenem krasen kip presv. Srca Jezusovega, katerega je nabavil z milodari katehet č. o. Vilibald. Ob osmi uri so odšli učenci in učenke iz „Šolskega in iz „Malega Doma“ s svojimi učitelji in učiteljicami v cerkev čč. oo. kapucinov, kjer se je vršil prvi del slovesnosti. Deževno vreme prav ob istem času je oviralo, da se šolska mladež ni mogla zbrati v polnem številu; a pri vsem tem bila je cerkev natlačena. Stolni kanonik in dekan monsignor dr. Franc Sedej je ob asistenci blagoslovil kip, ki je bil postavljen na lepih nosalih pred altarjem sv. Jožefa, ter je imel izpred glavnega altarja primeren nagovor na šolsko mladino in učiteljstvo. Nato je sledila tiha sv. maša, pri kateri so pele učenke iz pripravljavnice z zahvalno pesmijo in blagoslovom z Najsvetejšim. Potem se je uredila dolga procesija s križem in šolsko zastavo na čelu, kateri so sledili dečki, blagoslovljen kip in deklice. Pred kipom je korakal celebrant z mnogoštevilno asistenco, ki je vso pot prepevala cerkvene pesmi. Za kipom je stopal deželni šolski nadzornik g. Štefan Križnič v sredi med društvenim predsednikom in tajnikom. Ob kipu, katerega so nosili štirje krepki mladeniči, so korakali dečki in deklice v belih oblekah z gorečimi svečami v rokah. Dekliške vrste za kipom so molile med potjo rožni venec. Nebo je bilo vedro, dokler ni prišla procesija do „Mal. Doma“ in se je postavil kip na odločeni prostor. Nato je sledilo blagoslovljenje šolskega poslopja po slovesnem daljšem obredu ob asistenci in petju navzoče duhovščine. Sledila je pesem v čast presv. Srcu Jezusovemu, katero so pele učenke iz pripravljavnice. Vsa slovesnost bila je dostojna in lepa ter ostane šolski mladini in drugim še dolgo v prijaznem spominu.

V Nazaretu, v Savinski dolini, se je na nedeljo, dne 9. oktobra, vršila ginljiva cerkvena slovesnost. Blizu 200 deklic je bilo slovesno sprejetih v Marijino družbo. Že na predvečer tega veselega dogodka je naznanjalo gromenje topičev, da se bo drugi dan vršila v cerkvi izvanredna slovesnost. In res! Že ob 9. uri so prihajale od

blizu in daleč belo oblečene device v okrašeno šolsko sobo. Ob 9. $\frac{1}{2}$ uri so šle paroma v cerkev; pred njimi so nesle tri deklice krasen nov kovinski križ ves pozlačen in presrebren. Dasiravno je cerkev velika, vendar je bila napolnjena do zadnjega kotička, tako, da so deklice komaj v cerkev prišle. — Ko so se razvrstile, se je pričelo blagoslovljenje svetinj in družbenega križa. Potem je ena deklica v imenu drugih obljubila, da hočejo z božjo in Marijino pomočjo živeti po družbenih pravilih, varovati se greha, in se ogibati vsega, kar bi bilo na škodo družbenemu ugledu. Ob 10. uri je bila slovesna pridiga, v kateri je družbeni voditelj, p. Elekt, opominjal družbenice, naj se vojskujejo pod zastavo sv. križa zoper sovražnike svojih duš. Pri Jezusu in Mariji bodo našle v skušnjavah varno zavetje. Opozarjal jih je, da bodo sedaj ljudje, zlasti sovražniki Marijinih družb, z ostrimi pogledi pazili na njih življenje. Raditega naj skrbno pazijo, da bodo sedaj še čistejše in pobožnejše kakor so bile doslej. — Med slovesno sveto mašo so družbenice prejele skupno sveto obhajilo. Popoldne so bile slovesne pete litanije Matere božje. — Marsikateremu dekletu je prišla solza v oko; mnoge matere so bile do solz ginjene, ko so videle svojo hčerko v Marijini družbi; mislile so si gotovo: Hvala Bogu in Mariji, sedaj se mi ni treba več tako bati za mojo hčerko, ker vem, da je v Marijini družbi — in v Marijinem zavetju.

Odpustki mes. novembra 1904.

1. *Torek. God vseh svetnikov.* Popolni odpustek: a) udom *brat. sv. R. Telesa* v bratovski cerkvi; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi; b) onim, ki nosijo *višnjevi škapulir*; c) udom *rožnivenške brat.* v bratovski cerkvi.

2. *Sreda. Vseh vernih duš dan.* Popolni odpustek: a) udom *brat. sv. Reš. Telesa*, kakor včeraj; b) udom *brat. presv. Srca Jezusovega* v bratovski cerkvi; izpovednik mora namesto molitve v bratovski cerkvi določiti drugo dobro delo; c) udom *rožnivenške brat.* v bratovski cerkvi ali med osmino; d) udom *brat. za uboge duše v vicah.*

3. *Četrtek, I. v mesecu.* Popolni odpustek udom *brat. sv. R. Telesa*, kakor 1. dan t. m.

4. *Petek, I. v mesecu.* Pop. odpustek vsem, ki gredo k izpovedi in sv. obhajilo in nekoliko

premišljujejo dobrotljivost presv. Srca in molijo v namen sv. očeta; udom *brat. presv. Srca Jez.* popolni odp. proti navadnim pogojem danes ali pa v nedeljo.

6. *Nedelja, I. v mesecu.* Udom *rožnivenške brat.* trije popolni odpustki: 1. če obišejo bratovsko kapelo in tam molijo v namen sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če je v bratovski cerkvi izpostavljeno sv. Rešnje Telo in tukaj nekaj časa pobožno molijo. — Udom *brat. presv. Srca Jez.* popolni odp. proti navadnim pogojem, če se ga niso udeležili že 1. petek.

13. *Nedelja. Sv. Stanislav.* Popolni odpustek udom *brat. sv. R. Telesa*, kakor 1. dan t. m.

19. *Sobota. Sv. Elizabeta.* Tretjerednikom vesoljna odveza.

21. *Ponedeljek. Darovanje Marije Device.* Popolni odpustek: a) udom *rožnivenške brat.* v katerikoli cerkvi, danes ali med osmino; b) udom *škapulirske brat. karmelske M. b.* v redovni ali farni cerkvi.

24. *Četrtek. Sv. Janež od križa.* Pop. odp. udom *škapulirske brat. karm. M. b.* v redovni ali farni cerkvi.

27. *Zadnja nedelja v mesecu. Zvel. Delfina,* dev. 3. reda. Popolni odpustek: a) *tretjerednikom* v redovni cerkvi, kjer te ni pa v farni cerkvi; b) vsem, ki trikrat na teden skupaj molijo rožni venec.

29. *Torek. God vseh svetnikov iz treh redov sv. Frančiška.* Tretjerednikom popolni odpustek, kakor 27. dan t. m.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec november: Skrb za zveličanje umirajočih.

Za posamezne dni: 1. Sv. oče, 2. Ljubezen do duš v vicah, 3. Zmaga katoliške stvari na Kranjskem, 4. Da bi se vse prenovilo v Kristusu, 5. Zgubljen mladenič, 6. Versko življenje med Hrvati, 7. Več oseb pijanosti udanih, 8. Več mladih ljudi, v molitev priporočenih, 9. Versko življenje v tržaški škofiji, 10. Hudo izkušana župnija, 11. Tržaški škof, 12. Neki izgubljen mož, 13. Francoski katoličani, 14. Slovanski razkojniki, 15. Da bi vojna nesreča Rusom oči odprla, 16. Več družin za mir in krščansko življenje, 17. Več bolnikov za potrpljenje in zdravje, 18. Krščanska strokovna organizacija, 19. Katoličani na Ogrskem, 20. Več oseb v dušnih nevarnostih, 21. Duh požrtvovalnosti, 22. Ljudsko petje, 23. Poljaki na Pruskem, 24. Ljubezen do križa, 25. Krščanski modroslovci, 26. Omejitev nenravnega slovtva, 27. Duh spokornosti, 28. Več oseb za spreobrnjenje, 29. Hrepenenje krščanske popolnosti, 30. Vsi našim molitvam priporočeni.

Prihodnja številka izide v četrtek, 10. novembra.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča sledeče nabožne spise:

RAFAEL

ali nauki in molitve za odraslo mladino.

Spisal **Jožef Kerčon**, duhovni svetovalec.

Drugi natis.

Najboljši molitvenik s pouki za odrasle mladeniče in dekleta.

Cene: Platno z rudečo obrezo K 1'50, usnje z rudečo obrezo K 1'60, usnje z marm. obrezo K 1'60, usnje z zlato obrezo K 2'—, po pošti 10 vinarjev več.

Nevesta Kristusova

ali podučna in molitvena knjiga za pobožne krščanske device.

Poslovenil **A. Bartol**, župnik. 101 Šesti natis.

Molitvenik s premišljevanjem in mnogoterimi navodili za vse bogoljubne žene in dekleta.

Cene: Budeča obreza K 2'48, marm. obr. K 2'48, zlata obreza K 3'40, po pošti 20 vin. več.

Filoteja

Sv. Frančiška Saleškega

ali navod k bogoljubnemu življenju.

Po izvirniku poslovenil **Anton Kržič**.

Pobožnim vernikom in vsem bogoljubnim dušam v spodbudo.

Cene: Rudeča obreza K 1'80, marm. obreza K 1'80, zlata obreza K 2'40, po pošti 20 v. več.

Dot v nebeza

ali življenje udov tretjega reda svetega Frančiška Serafinskega, ki med svetom živijo.

Spisal **O. Nikolaj Meznarič**, frančiškan.

Peti natis.

Molitv. s potrebno razlago za slov. tretjerednike.
Cene: Budeča obreza K 1'80, marm. obr. K 1'80, zlata obreza K 2'40, po pošti 20 vin. več.

Ura

moliti in častiti Jezusa v vednem češčenju presv. R. Telesa.

Sestavljena z nekaterimi molitvami za ude te prelepe bratovščine in sploh za vse častilce pri obiskovanju najsv. zakramenta ljubezni božje.

Cena trdo vezani knjižici 40 vin., po pošti 5 vin. več.

Ravnokar je pričela izhajati
rusko-japonska vojska.

Naznanilo! Veliki boj v Vzhodni Aziji med belim in rumenim plemenom se je začel. Gotovo je, da bo boj dolgotrajen in krvav. Že dosedanji dogodki so razburili ves svet in tudi v slovenskem narodu vsi sloji z napeto pozornostjo zasledujejo bojne dogodke.

Odkar so azijske tolpe pred stoletji preplavljale naše dežele, morale le požigale po evropskih pokrajinah, še ni bilo tako velikega in pomenljivega boja med belim in rumenim človekom. — Zato se je odločilo založništvo „Dom in Sveta“, da začne izdajati pod naslovom

Vojska na Daljnem Vzhodu
natančen popis boja in tamošnjih krajev.

To delo izhaja v snopičih po šestnajst strani dvakrat na mesec. Vsak snopič ima svoj zavitek. Preskrbljeno je, da bo delo bogato okrašeno z mnogimi slikami.

Da se more vsakdo naročiti na to velezanimivo delo, smo nastavili ceno kar najnižje. Naročnina za en letnik (24 snopičev) stane K 4'80. Pol letnika (12 snopičev) K 2'40. Posamezni snopiči se dobe v bukvarnah po 20 vin.

Naročnina se naj pošilja edino le na naslov:

Upravništvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani.

Priporoča se skupno naročanje!
Kdor naroči deset izvodov, dobi enega zastonj!
Na naročila brez naročnine se ne bo oziralo!

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevega)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. - Staro posodo popravi in prenovi, posrebrni in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelvodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda And. Čebaška izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lesteneč v renesančnem slogu.

FRANJA CZERNY

umetniška vezateljica

v Stari Loki šte. 15
pri Škofji Loki

priporoča se v izdelovanje cerkvenih paramentov vsake vrste (kakor mašnih oblek, oltarnih prtov itd.) od najpriprostejše izvršitve do najfinejše slikarije z iglo in vezenje z zlatom.

Stari že obrabljeni paramenti se popravljajo najskrbnejše, da so zopet za uporabo kakor novi.

Vse tu navedeno se izdeluje po najnižjih cenah.

405 B 12-11

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za 20 vin Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

Male dnevnice so pošle.

„Vodilo“ za Marijine družbe. Prav pripravno vezano za moški žep; ima tudi eno sveto mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik **„Najboljša mati“** ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, oboje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči, velja le toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 1.50, v usnju, zlati obrezi K 2.— in v najbolj lepi vezavi K 3.—.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu** v Lešah, p. Tržič.

Ali ste že naročnik „Slovenca“?

Ako še ne, naročite si ga lahko z vsakim dnem. Naročnina znaša za celo leto le 26 K ali mesečno 2.20 K. Naročnina naj se pošilja upravništvu „Slovenca“ v Ljubljani.

„Slovenec“ je najbolj razširjeni slovenski dnevnik ter prinaša sedaj mej drugim zelo točna, najnovejša obširna poročila o rusko-japonski vojski.

Naročite si pa lahko tudi

samo sobotno izdajo

ki stane za celo leto 7 K, za pol leta 3.50 K. S tem si lahko oskrbite za vsako nedeljo obilico najraznovrstnejšega berila.